

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Jan van Ginkel

Stoer met oer

“Hoe verkopen wij Orvelte het beste?” Deze vraag houdt de gemoederen van een aantal dorpsgenoten al sinds jaar en dag bezig. Vanuit de provincie verscheen er afgelopen week (ik schrijf dit op 8 dec,) een antwoord. Marketing Drenthe, het bureau dat al jaren zoekt naar het best verkoopbare smoel van Drenthe, is tot de conclusie gekomen dat Drenthe gaat scoren met ‘oer’. Onze provincie is het meest oer van Nederland, zo beweert men en gaat gemakshalve voorbij aan de oudere cultuurlandschappen, van Zuid-Limburg tot aan de Groninger Ommelanden. Maar goed, wie zijn schoenen aan de man wil brengen, roemt niet de kwaliteiten van de concurrent.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Drenthe is dus oer, Drenthe moet het oergevoel in de bezoeker oproepen. Dit concept is uiteraard niet nieuw. Bakkers en bierbrouwers zijn al zeker twee decennia bezig met oerbrood en oerbier. De lijst met oerproducten is makkelijk uit te breiden en mengt zich vrolijk met oerqualiteiten als 'streek' en 'boer'.... van boerenyoghurt tot boerenachterham enzovoorts en zo verder. Ik vind het komisch in het besef dat er een flink portie volksverlakkerij achter schuil gaat. Natuurlijk, er zijn integere streekproducten. Honing van de eigen imker is daarvan één van de zuiverste voorbeelden. Er is echter ook streekbier te koop dat in België wordt gebrouwen, maar 'streek' mag heten omdat de brouwgerst in Drenthe wordt geteeld. Daarbij bekruipt mij toch het gevoel dat het streekeigene ietwat wordt uitgehold. Enfin, in deze tijd van de goedheiligman en het kerstkind wil ik niet roomser zijn dan de paus. Zeker niet als dergelijke streekbiertjes goed smaken.

Bij oer passen uiteraard de oerberoepen. Wij hebben deze week eveneens kunnen lezen dat de oerberoepen of ambachten bescherming behoeven. Onder andere schaapherders, molenaars en rietsnijders dreigen uit te sterven omdat het vak niet meer rendabel valt uit te oefenen. Dus is er een roep om bescherming en financiële ondersteuning van het Ministerie van Landbouw. Maar, zo is de teneur in een interview met een rietmeler, subsidies worden makkelijker stopgezet dan verstrekt. Het werkt dan ook veel beter om de scheper, mulder enz. fatsoenlijk te betalen voor hun diensten. En dat betalen is aan ons, de individuele consumenten en recreanten. En aan de natuurbeheerders die gebruik maken van schaapskuddes en rietsnijders bij het onderhouden van hun terreinen. Ik weet uit ervaring dat er vaak maar een schijntje wordt betaald voor deze dienstverlening, iets dat is terug te voeren op hetzelfde ministerie dat destijds onder leiding van de bleke ponyboer uit Groningen het natuurbeheer heeft uitgeknepen.

Marketing Drenthe heeft verder bedacht dat wij Oer op een stoere manier moeten vermarkten. Daarbij heeft men het beeld voor ogen van jonge ouders met kinderen die lekker stoer door de plassen op een modderpadje stappen, een prima beeld.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Ik vind het ook stoer dat het landschap zo wordt ingericht dat je daarin echt kunt dwalen, inclusief verdwalen. Dus kunnen de meeste van al die routebordjes weg. 'Stoer' is het nieuwe recreëren: opgaan in de omgeving, weten onderdeel te zijn van de natuur en je daarnaar gedragen. Eén zijn met je hond die onder appel is, maar ook aangelijnd.

Na zo'n heerlijke zwerftocht voel je je geborgen tussen de oude boerderijen van Orvelte. Op verschillende plaatsen geniet je van demonstraties van oerberoeven en snoep je van de oerproducten. Je luistert naar een spannend verhaal van de verteller die helemaal opgaat in de oertijd. Je geeft toe aan je oergevoel, pure romantiek en vol verlangen naar een tijd waarvan je wel weet dat die er nooit is geweest. Je weet dat tradities komen en gaan en dat alleen fundamentalisten dat ontkennen en oerconservatief vasthouden aan wat in werkelijkheid nooit lang onveranderd heeft bestaan. In deze donkere dagen na Sinterklaas putten we troost uit een glaasje glühwein. Proost en goede dagen.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Ter overpeinzing:

Noordes

Op de Noordes
liggen de voorstenen
er verloren bij.
Wie weet nog
van essen en velden?

Vergeeten wat de ouden
vertelden,
verkwanselt de schrapende Saks
voortdurend zijn nalatenschap.

Toch zwenkten nazomerse
zwaluwen
laag boven de met stoppels
doorspekte bruinzwarte grond.

De gaai schreeuwt nog eeuwen
in de wal
waar hij ooit wat eikels vond.